

Ideální škola

„Cr ,cr ! "zvoní budík v pondělí v 8:30 ráno. "Mám ještě čas, škola začíná až od 10 hodin ."

„Vstávej, máš na stole snídani a táta tě potom odveze do školy autem !" Vstanu, jdu se umýt do koupelny, nasnídám se a v půl desáté mě táta veze do Karlových Varů do školy .

Z peněženky vytáhnu čipovou kartu a vcházím do budovy střední školy s pomyšlením na základní školu, jak jsme vždy všichni mrzli a čekali, až nám otevřou dveře a my se nahrnuli dovnitř, do tepla .

10:00

Zvoní na první hodinu, matematiku, která stejně jako další 3 hodiny, český jazyk, práva a anglický jazyk, utekla jako voda, protože jsme se učili formou zábavných her jako obvykle .

„Konečně domů ! "pomyslím si a stoupnu si na jezdící schody a čekám, až mě odvezou do přízemí. Před budovou se ještě jednou ohlédnu a podívám se na učitele, jak z oken svých kanceláří starostlivě shlížejí na žáky, kteří se rozdělují do menších skupin. Pak odchází každá skupinka jiným směrem, já se svou skupinkou míříme k autobusovému nádraží .

„Crrr,crrr !"

„Co se děje ?" pomyslím si a rozespale vypnu budík a kouknu se na čas . "Skvěle!!! 4:30!!! Takže to byl opět jenom sen !" To znamená, že nemám školu od deseti, žádné jezdící schody, spousta předmětů navíc i ty, o kterých si myslím, že je v životě nevyužiju! No co nadělám? Aspoň že se mi o mé "ideální škole" může zdát .

Klára Kudžová, TRIVIS SŠ veřejnoprávní Karlovy Vary